

Predmet C-946/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

27. prosinca 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena Kraljevina)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. prosinca 2019.

Tužitelj:

MG

Tuženik:

HH

[omissis]

**ODLUKA KOJOM SE UPUĆUJU PRETHODNA PITANJA
SUDU EUROPSKE UNIJE**

[omissis]

ODLUČUJE SE:

1. U skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja:
 - (1) Daje li članak 4. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (u daljnjem tekstu: **preinačena Uredba Bruxelles I**) osobi s domicilom u državi članici pravo na koje se ona može izravno pozivati?
 - (2) Ako je odgovor potvrđan:
 - (a) Kada je takvo pravo povrijeđeno podnošenjem tužbe protiv te osobe u trećoj zemlji, je li država članica dužna osigurati pravno

sredstvo [(prvi dio odluke kojom se upućuju prethodna pitanja) orig. str. 2.], uključujući i izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu (*anti-suit injunction*)?

(b) Primjenjuje li se takva obveza u slučaju u kojem osnova za pokretanje postupka na koju se moguće pozvati pred sudovima treće države nije dostupna u skladu s pravom koje se primjenjuje pred sudovima države članice?

2. Dodatne informacije u skladu sa zahtjevima iz članka 94. („Sadržaj zahtjeva za prethodnu odluku”) Poslovnika Suda navedene su u prilogu ovoj odluci.

[*omissis*]

[(drugi dio odluke kojom se upućuje prethodno pitanje) orig. str.1.]

PRILOG ODLUCI OD 19. PROSINCA 2019.

A. [Podaci o zastupnicima stranaka] [*omissis*]

1. [*omissis*]

B. ČINJENIČNI OKVIR

2. Osoba MG je rođena u Sjedinjenim Američkim Državama. Ona je građanin EU-a, s obzirom na to da je u veljači 2017. postala malteška državljanica. Također ima državljanstvo Svetog Kristofora i Nevisa. Ima domicil u Ujedinjenoj Kraljevini (u smislu članka 4. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I.¹).
3. Osoba HH je rođena u Novom Zelandu i njegov je državljanin. On je također građanin EU-a, s obzirom na to da je u veljači 2017. postao malteški državljanin. On je nekoliko godina prije početka 2019. imao domicil u Ujedinjenoj Kraljevini (u smislu članka 4. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I.), ali sada živi u Novom Zelandu.
4. Između 2013. i siječnja 2019. Osobe MG i HH su bili u ljubavnoj vezi. Nisu bili u braku, ali su živjeli zajedno. Tijekom te veze stranke su redovito putovale i provele više vremena u inozemstvu nego u Ujedinjenoj Kraljevini, ali više vremena u Londonu (živeći u kući osobe MG) nego na bilo kojem drugom mjestu. Stranke [**orig. str. 2.**] su provele neko vrijeme na odmoru u Novom Zelandu i

¹ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 1215/2012 od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. i ispravci SL 2014., L 160, str. 40. i SL 2016., L 202, str. 57.).

posjetile obitelj osobe HH i tamo kupile poljoprivredno imanje. Osoba MG je okončala vezu.

5. Tijekom te veze kupljene su različite pokretne i nepokretne stvari (koje se nalaze u različitim dijelovima svijeta) novcem osobe MG. Ova je imovina držana u ime osobe MG, osoba MG i HH zajednički, same osobe HH ili u ime društava pod kontrolom osobe HH. Imovina uključuje: (i) vilu u Italiji; (ii) poljoprivredno imanje i poljoprivredno gospodarstvo u Novom Zelandu (u vlasništvu novozelandskog društva čiji su udjeli u vlasništvu stranaka); (iii) sportske automobile koji se nalaze u Švicarskoj; (iv) depoziti za kupnju sportskih automobila i (v) novčana sredstva uložena u poduzeća u SAD-u.
6. Osoba MG navodi da ju je osoba HH fizički i emocionalno zlostavljala tijekom veze. HH to osporava. Osoba MG navodi da je kupovala imovinu na ime osobe HH ili je stavila pod njegovu kontrolu samo zato što je on na nju vršio nedopušteni pritisak da to učini. Osoba HH to osporava. Tvrdi da je namjera osobe MG bila da on ima vlasničke udjele u imovini.

C. POSTUPOVNI OKVIR

C.1 Engleski postupak

7. Tijekom veljače i ožujka 2019. engleski odvjetnici koji zastupaju osobu MG i engleski odvjetnici koji zastupaju osobu HH dopisivali su se o pitanju vlasništva imovine stečene tijekom veze.
8. Dana 26. ožujka 2019. MG je pred High Courtom of England and Wales (Visoki sud, Engleska i Wales, Ujedinjena Kraljevina; u daljnjem tekstu: **engleski postupak**) podnijela deklaratornu tužbu protiv osobe HH sa svrhom utvrđivanja da je imovina u njezinom vlasništvu. Njezin meritorni zahtjev temelji se na²:
 - 8.1 načelu pravičnosti u engleskom pravu - ona smatra da, osim ako osoba HH može dokazati da je osoba MG imala namjeru darovati mu imovinu, činjenica da je ona imovinu besplatno stavila na ime osobe HH za posljedicu ima to da je on posjeduje u njezino ime na temelju povjerenja. [**orig. str. 3.**]
 - 8.2 stjecanju bez osnove u engleskom pravu - ona tvrdi da osoba HH mora vratiti vlasničke udjele u imovini koja je stečena nedopuštenim utjecajem na osobu MG ili nesavjesnim ponašanjem.
9. Osobi HH je 28. ožujka 2019. dostavljena obavijest o engleskom postupku.

² Dana 12. studenoga 2019. zahtjev osobe MG je izmijenjen na način da se (i) njime također traži naknada štete od osobe HH zbog zloupotrebe povjerenja koja proizlazi iz zloupotrebe sredstava uložениh u američka poduzeća, i (ii) tužbeni zahtjev proširi i na švicarsko društvo (koje osoba HH kontrolira) kao sutuženika.

10. Osoba HH je osporavala nadležnost engleskog suda za odlučivanje o zahtjevu osobe MG. Presudom od 25. lipnja 2015. (u „**Prilogu B**”), sudac Lavander s High Courta (Visoki sud, Engleska i Wales) odlučio je da je sud nadležan za odlučivanje o zahtjevu osobe MG na temelju članka 4. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I. Konkretno:
- 10.1 Preinačena Uredba Bruxelles I primjenjuje se na spor između stranaka. Iznimka iz članka 1. stavka 2. točke (a) nije primjenjiva jer englesko pravo ne smatra da veze poput one osoba MG i HH imaju „*učinke usporedive s brakom*”.
- 10.2 HH je do siječnja 2019. imao prebivalište u Ujedinjenoj Kraljevini i to je bio njegov posljednji domicil kada je tužba podnesena³.
- 10.3 Na zahtjev osobe MG koji se odnosi na talijansku imovinu nije se primjenjivala klauzula o isključivoj nadležnosti iz članka 24. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I. Mjera koju je zahtijevala odnosi se na prava i obveze između osoba MG i HH, a ne na stvarna prava.
11. Navedeni sudac je također odlučio da bi, čak i da osoba HH nema domicil u Ujedinjenoj Kraljevini u smislu članka 4. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I (u smislu da nema domicil ni u jednoj državi članici), ionako postojala nadležnost za zahtjev osobe MG u skladu s pravilima engleskog međunarodnog privatnog prava⁴.
12. Također, osoba HH je 25. lipnja 2019. odustao od podnošenja zahtjeva za obustavu engleskog postupka na temelju članka 34. Preinačene Uredbe Bruxelles I⁵ (iako ga nije službeno prihvatio), a High Court (Visoki sud) ga je službeno odbio. **[orig. str. 4.]**
13. HH je u okviru engleskog postupka u odnosu na engleski sud preuzeo obveze koje ga sprječavaju da raspoláže s imovinom koja je predmet zahtjeva osobe MG. Osim toga, osoba MG je ishodila privremene mjere od švicarskih sudova (u prilog

³ U skladu s presudom od 17. studenoga 2011., Hypotečni banka (C-327/10, EU:C:2011:745)

⁴ Ta pravila engleskog prava primjenjuju se na temelju članka 6. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I jer unatoč tome što je HH malteški građanin, on nema domicil na Malti. Sudac je odlučio da u slučaju primjene pravila engleskog prava postoji dovoljna povezanost između zahtjeva osobe MG i Engleske da bi se opravdalo dostavljanje tog zahtjeva osobi HH izvan područja nadležnosti i da je Engleska *forum conveniens* u sudskom postupku povodom zahtjeva osobe MG.

⁵ HH je 17. lipnja 2019. podnio taj zahtjev jer je stajalište osobe MG bilo da članak 34. nije primjenjiv zbog toga što nisu bili ispunjeni različiti kriteriji iz članka 34. stavka 1.

engleskom postupku na temelju članka 31. Luganske konvencije 2007.⁶) kojima se zabranjuje raspolaganje sportskim automobilima koji se nalaze u Švicarskoj.

14. Protiv odluke High Courta (Visoki sud) nije podnesena žalba. Engleski postupak se nastavlja.

C.2 Novozelandski postupak

15. Osoba HH je 25. ožujka 2019. (dakle, dan prije početka engleskog postupka) podnio zahtjev pred Family Courtom u Novom Zelandu (Obiteljski sud, Novi Zeland; u daljnjem tekstu: **novozelandski postupak**) za donošenje odluke na temelju New Zealand's Property (Relationships) Acta 1976 (as amended) (Novozelandski zakon o imovini u vezama iz 1976. (kako je izmijenjen); u daljnjem tekstu: Zakon iz 1976.) o raspodjeli imovine koju su stranke stekle tijekom njihove veze.
16. Novozelandski Zakon iz 1976., ako se primjenjuje, ima sljedeće značajke:
 - 16.1 Primjenjuje se na rastavu nevjenčanih parova koji su bili u vezi u kojoj su zajednički živjeli (obično tijekom razdoblja od najmanje 3 godine).
 - 16.2 Razlikuje „imovinu veze” i „zasebnu imovinu”.
 - 16.3 Predviđa da se imovina stečena tijekom veze („imovina veze”) dijeli na jednake dijelove, uz ograničen broj iznimaka.
 - 16.4 Primjenjuje se na pokretnine bilo gdje u svijetu i na nekretnine u Novom Zelandu.
 - 16.5 Potencijalno se primjenjuje na nekretnine u Novom Zelandu, iako ni bračni drug ni partner nemaju domicil u Novom Zelandu. Potencijalno se primjenjuje na pokretnine ako bilo koji bračni drug ili partner ima domicil u Novom Zelandu (kako je to definirano novozelandskim pravom) u vrijeme podnošenja zahtjeva. [**orig. str. 5.**]
 - 16.6 U skladu s novozelandskim pravom Zakon iz 1976. potpun je zakonik. Novozelandski sud neće dopustiti primjenu stranog prava radi određivanja vlasništva nad imovinom koja je predmet zahtjeva.
 - 16.7 Novozelandski sud zadržava diskrecijsku ovlast da se proglasi nenadležnim za izdavanje naloga u pogledu pokretne ili nepokretne imovine na temelju *forum conveniens*.

⁶ Konvencija o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, potpisana u Luganu 30. listopada 2007. (SL 2009., L 147, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 185.)

17. Osobi MG nije dostavljena obavijest o novozelandskom postupku zbog obveza koje je osoba HH preuzela u okviru engleskog postupka⁷. Međutim, osoba MG o tome ima saznanja.

Zahtjev osobe MG za izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu

18. Osoba MG je 9. travnja 2019. u okviru engleskog postupka podnijela zahtjev da se osobi HH zabrani nastavak novozelandskog postupka (u zemljama koje primjenjuju sustav *common law* poznat kao „privremena mjera kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu”).
19. Osoba MG je tvrdila da ima pravo, u skladu s člankom 4. stavkom 1. preinačene Uredbe Bruxelles I, biti tužena samo u Engleskoj⁸. Tvrdila je da je sud dužan štiti to pravo izdavanjem privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu protiv onoga tko započinje ili nastavlja sudski postupak protiv nje pred sudovima treće države. Podredno, istaknula je da je to pravo važan čimbenik (prilikom odlučivanja suda o tome treba li ili ne izdati privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu na temelju njegove redovne ovlasti u okviru *common law*).
20. U presudi od 23. srpnja 2019. („**prilog C**”) sudac Lavander odbio je izdati privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu. Odlučio je da pravo Unije nedvojbeno ne zahtijeva da se „pravo” osobe s domicilom na području Europske unije na temelju članka 4. stavka 1. štiti na taj način. Konkretno, taj je sudac napomenuo da odredbe preinačene Uredbe Bruxelles I ne predviđaju pravno sredstvo privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu zbog „povrede” tog „prava”. Sukladno tomu, spomenuti sudac je odlučio da ne postoji automatsko pravo na privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu. [orig. str. 6.]
21. U okviru tog rasuđivanja sudac Lavander također je razmatrao dva ranija predmeta⁹ u kojima je engleski Court of Appeal (Žalbeni sud, Engleska i Wales)

⁷ U trenutku podnošenja ovog zahtjeva Sudu EU, osobi MG još uvijek nije dostavljena obavijest o novozelandskom postupku, a engleski sud je odredio privremene mjere, tako da HH, ako želi dostaviti obavijest o novozelandskom postupku, mora najprije obavijestiti engleski sud koji bi time bio u prilici odlučiti treba li mu dopustiti da tako postupi ili ga spriječiti da to učini do rješavanja pitanja iznesenih u ovom zahtjevu.

⁸ Nijedno od odstupanja iz preinačene Uredbe Bruxelles I od članka 4. stavka 1. nije primjenjivo na spor između stranaka.

⁹ Samengo-Turner VJ e Turner/J H Marsh diMcLennan (Services) Ltd [2007] EWCA Civ 723; [2007] 2 All ER (Comm) 813 i Petter/EMC Europe Ltd [2015.] EWCA Civ 828; [2015] 2 CLC 178.

odlučio da članak 20. stavak 1. Uredbe br. 44/2001¹⁰ i članak 22. stavak 1. preinačene Uredbe Bruxelles I dodjeljuju zaposlenicima pravo da ih njihov poslodavac ne može tužiti izvan države članice u kojoj imaju domicil te da bi se postupci koji su protiv njih pokrenuti u trećim zemljama trebali onemogućiti privremenom mjerom kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu. Međutim, navedeni sudac je smatrao da engleska doktrina preседana od njega ne zahtijeva ocjenu da „pravo” osoba s domicilom na području Europske unije iz članka 4. stavka 1. treba jednako zaštititi kao „pravo” zaposlenika iz članka 22. stavka 1.

22. Neovisno o tome, nakon što je utvrdio nepostojanje automatskog prava na privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu, spomenuti sudac također je odlučio da se postojanje „prava” u smislu članka 4. stavka 1. samo po sebi ne smatra relevantnim prilikom razmatranja različitih čimbenika za i protiv izdavanja privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu na redovnoj, *common law* osnovi. Na temelju toga, sudac Lavander je odlučio da to što osoba HH provodi novozelandski postupak nije zlonamjerno ili nekorektno da bi se time opravdalo izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu.
23. Navedeni je sudac 29. srpnja 2019. osobi MG dopustio žalbu protiv odbijanja izdavanja privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu.

D. OBRAZLOŽENJE PREDMETNOG ZAHTJEVA ZA PRETHODNU ODLUKU

D.1 ODLUKA ŽALBENOG SUDA

24. Pred Courtom of Appeal (Žalbeni sud) [*omissis*] održana je 3. prosinca 2019. rasprava o žalbi.
25. Court of Appeal (Žalbeni sud) donio je 12. prosinca 2019. svoju presudu (u daljnjem tekstu: **prilog A**):
- 25.1 Suglasio se sa zaključkom suca Lavandera da ranije nacionalne odluke o izdavanju privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu za zaštitu prava koja proizlaze iz članka 22. stavka 1. preinačene Uredbe Bruxelles I ne obvezuju engleske sudove u odnosu na članak 4. stavak 1.

¹⁰ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju stranih sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001., L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

25.2 Objasnio je da je od Suda Europske unije zahtijevao da se izjasni o prethodnim pitanjima prije donošenja odluke o tome treba li izdati privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu. [orig. str. 7.]

25.3 Objasnio je da ne želi prihvatiti tumačenje osobe MG o smislu i učinku članka 4. stavka 1. jer je cilj privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu spriječiti osobu HH da svoje zahtjev podvede pod novozelandski Zakon iz 1976. zato što ne može pokrenuti postupak po istoj osnovi u Engleskoj.

D.2 Relevantno nacionalno pravo

26. Ovlašt engleskog suda za izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu proizlazi iz članka 37. stavka 1. Senior Courts Acta 1981. (Zakon o višim sudovima iz 1981.), koji predviđa: „*High Court (Visoki sud) može nalogom (privremenim ili konačnim) izdati mjeru [...] u svim slučajevima u kojima sud smatra da je pravedno i prikladno to učiniti*”.
27. Privremene mjere kojima se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu usmjerene su protiv osobe koja želi voditi spor pred stranim sudom, a ne protiv samog stranog suda. Povreda privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu ogluha je na nalog engleskog suda. Ogluhu se može sankcionirati kaznom zatvora, novčanim kaznama ili zapljenom imovine.
28. Engleski sud nadležan je za donošenje privremenih mjera kojima se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu protiv osobe HH s obzirom na to da je zahtjev osobe MG za ovim pravnim sredstvom podnesen u okviru, i radi provođenja, engleskog postupka, a za osobu HH je u pogledu ovog postupka nadležan engleski sud.
29. Odluka o izdavanju privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu je diskrecijska, ali će engleski sud u pravilu izdati tu privremenu mjeru kada tuženik namjerava podnijeti tužbu u drugoj državi, a tužitelj ima ugovorno pravo biti tužen samo u Engleskoj (zbog sporazuma o isključivoj nadležnosti u korist engleskog suda) ili ako je postupak u drugoj zemlji zlonamjeran ili nekorektan.
30. Court of Appeal (Žalbeni sud) objasnio je kako se izvršava diskrecijska ovlašt izdavanja privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu:

[50] [...] nadležnost za privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu primjenjuje se u slučaju kada je prikladno izbjeći nepравdu, istodobno priznajući da je neizbježno riječ o miješanju u postupak

stranog suda i da se nadležnost treba izvršavati s oprezom: *British Airways Board/Laker Airways Ltd* [1985.] AC 58. Ako je pravno sredstvo dostupno na dvama državnim područjima, engleski sud će naložiti privremenu mjeru kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu jedino ako je postupak pred stranim sudom zlonamjerman ili nekorektan. *Société nationale Industrielle Aérospatiale/Lee Kui Jak* [1987.] AC 871 (PC). House of Lords (Dom lordova, Ujedinjena Kraljevina) smatrao je da je prag još veći u slučajevima kada tuženik ne bi mogao djelovati drugdje ako se naloži privremena mjera kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu. Oni se nazivaju „slučajevi jedinstvene nadležnosti”, a ovaj je predmet primjer takvog predmeta. U presudi *British Airways/Lakers*, House of Lords (Dom lordova) presudio je da se u takvim slučajevima nalog može izdati radi onemogućavanja stranog postupka, ali samo ako je postupak u stranoj nadležnosti u toj mjeri neprihvatljiv [**orig. str. 8.**] da ga se može smatrati povredom pravičnog prava. Lord Scarman tako je na stranici 95. naveo sljedeće:

„Naglašavam da se radi o pristupu i načelu opće primjene. Pristup treba biti oprezan jer sudski nalog kojim se osoba koja je u nadležnosti engleskog suda sprječava u podnošenju pravnog sredstva pred stranim sudom gdje, ako dokaže nužne činjenice, ima osnovu za pokretanje postupka, ma koliko prikriveno i neizravno, čini miješanje u postupak pred tim stranim sudom. Op rez je potreban čak i u slučaju ‚forum conveniens’, to jest, u slučaju u kojem je pravno sredstvo dostupno i na engleskom i stranom sudu. Op rez je očito nužan kada ne postoji pravno sredstvo pred engleskim sudom u vezi s osnovom pokretanja postupka koju, ako se dokažu činjenice, strani sud priznaje i može izvršiti.

Međutim, čak i u potonjem slučaju, postoji ovlast engleskog suda da izda nalog, ako je podnošenje tužbe pred stranim sudom u tolikoj mjeri nepravično da se, u skladu s načelima ‚široke i fleksibilne’ pravičnosti može smatrati povredom tužiteljeva pravičnog prava. Pravo je ovlaštenje na zaštitu od strane tužbe, podizanje koje je od strane tuženika u tim okolnostima nepravično i stoga nepravedno. To pravično pravo da se ne bude tužen u inozemstvu nastaje samo ako je nepravičnost takva da engleski sud mora intervenirati kako bi spriječio nepravdu. Stoga će slučajeva biti malo: ali nadležnost postoji i mora biti održana.”

[51] Dicey¹¹ sažima učinak tog načela na sljedeći način (u 12-089):

„Čini se pravilnom analiza prema kojoj sudsko izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu, u okolnostima u kojima bi postupiti na taj način zapravo značilo da se o

¹¹ Dicey, Morris i Collins, *Conflict of Laws* 15. izdanje.

meritumu zahtjeva neće raspravljati pred sudom, nije nevažno i da sud treba zahtijevati više od uobičajeno uvjerljive osnove za zaključak da je takav nalog ono što zahtjeva pravednost.”

31. Ta se situacija opisuje kao „predmet jedinstvene nadležnosti”. Osoba HH ne može podnijeti svoj zahtjev na temelju novozelandskog Zakona iz 1976. zato što (i) Zakon iz 1976. nije dio engleskog prava i (ii) engleski sudovi ne bi primjenjivali novozelandsko pravo ni na jedan spor između stranaka u pogledu vlasništva imovine koja je stečena tijekom odnosa. Englesko pravo predviđa preraspodjelu imovine samo u slučaju raskida braka ili civilnog partnerstva (ali ne i u slučaju prekida zajedničkog života u ljubavnoj vezi).

D. 3 Relevantno pravo EU-a

32. Pravo Unije ne dopušta sudovima država članica izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu da bi se osobi onemogućilo da pokrene postupak pred sudovima drugih država članica (vidjeti presudu od 27. travnja 2004., Turner, C-159/02, EU:C:2004:228, u kojoj je navedeno da je takav nalog jednak miješanju u nadležnost stranog suda i da je nespojiv [**orig. str. 9.**] s načelom uzajamnog povjerenja na kojem se temelji ono što je prethodilo preinačenoj Uredbi Bruxelles I.).

Međutim, ovaj zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na onemogućavanje osobe da pokrene sudski postupak pred sudovima trećih zemalja koja po definiciji neće primijeniti provedbu preinačene Uredbe Bruxelles I.

33. U prilog svojem zahtjevu osoba MG je istaknula:
- 33.1 Obvezujući izričaj iz članka 4. stavka 1. (*shall*) i naglasak na izvjesnosti nadležnosti na kojima se temelji preinačena Uredba Bruxelles I.
- 33.2 Sudska praksa Suda Europske unije u kojoj se naglašava da je članak 4. stavak 1. (i odredbe koje su mu prethodile) namijenjen zaštititi tuženikâ i da odredbe preinačene Uredbe Bruxelles I (i akata koji su joj prethodili) dodjeljuju prava i nameću obveze u odnosima među pojedincima¹².
- 33.3 Načela djelotvornosti i ekvivalentnosti primjenjuju se, na temelju prava Unije, na pravna sredstva protiv povreda prava koja proizlaze iz prava Unije. Što se tiče ekvivalentnosti, osoba MG tvrdi da bi joj izdavanje privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu s obzirom na povredu njezinog prava iz članka 4. stavka 1. trebalo biti

¹² Vidjeti primjerice presude od 16. lipnja 1981., Klomps (166/80, EU:C:1981:137); od 15. studenoga 1983., Duijnste (288/82, EU:C:1983:326); od 17. lipnja 1992., Handte (C-26/91, EU:C:1992:268); od 20. ožujka 1997., Farrell (C-295/95, EU:C:1997:168); od 13. srpnja 2000., Group Josi (C-412/98, EU:C:2000:399) i od 1. ožujka 2005., Owusu (C-281/02, EU:C:2005:120).

dostupno pod istim uvjetima pod kojima su dostupne privremene mjere kojima se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu primjenjive u području povreda ugovornog prava (u engleskom nacionalnom pravu), kako bi bila tužena samo u Engleskoj.

34. Osoba HH se u odgovoru oslonila na argumente koje su iznijeli njegovi prethodni odvjetnici:

34.1 Prijedlozi za koje [MG] tvrdi da ovise o posebnom tumačenju preinačene Uredbe Bruxelles I koje se ne nalazi u samom aktu.

34.2 Razmatranja u nacionalnoj sudskoj praksi upućuju na to da nije korisno označiti započinjanje postupka na drugom mjestu kao povredu prava i da se privremena sudska mjera ne može naložiti kako bi se provela prava dodijeljena Uredbom kada je ta mjera „izvan mehanizama uredbe”¹³. **[orig. str. 10.]**

34.3 U presudi od 1. ožujka 2005., Owusu (C-281/02, EU:C:2005:120), utvrđeno je da se sud države članice ne može sam odreći nadležnosti; njome se ne utvrđuje ni dodatna obveza sprječavanja postupka pred drugim sudom.

35. Court of Appeal (Žalbeni sud) napomenuo je da privremene mjere kojima se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu nisu obilježje kontinentalnih pravnih sustava i da izričite odredbe preinačene Uredbe Bruxelles I ne predviđaju pravno sredstvo koje zahtijeva MG. Napomeno je da ograničene iznimke iz članka 33. i 34. pretpostavljaju postojanje istinskog odabira suda. Taj sud također je iznio svoje stajalište da izričita obveza provedbe svakog prava iz članka 4. stavka 1. putem privremene mjere kojom se zabranjuje pokretanje postupka i sudjelovanje u njemu u svim predmetima jedinstvene nadležnosti: (i) ne bi promicala cilj preinačene Uredbe Bruxelles I olakšavanjem dobrog sudovanja i skladnog funkcioniranja pravde (vidjeti uvodne izjave 1., 3., 16., 21., 23. i 34.) i (ii) ugrozila bi važno načelo kurtoazije „stavljanjem izvan snage zakonskih odredbi strane države”. Smatrao je da se očekuje da takva značajna posljedica bude izričito navedena u Uredbi.

Objavljeno pred Courtom of Appeal (England & Wales) (Žalbeni sud, Engleska i Wales)

¹³ *Evialis S.A./S.I.A.T.* [2003.] 2 Lloyd's rep [377] na [139].